

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu **Akademický rok 2016 - 2017** (doplňte prosím)

Tato zpráva musí být předána Akademické informační agentuře Domu zahraniční spolupráce (DZS) po ukončení studijního pobytu. Zprávu, prosím, zašlete e-mailem na adresu aia@dzs.cz. Do předmětu e-mailu napište „Zpráva z pobytu“ + název příslušné země. Závěrečné zprávy, jejichž autoři souhlasili se zveřejněním, jsou k dispozici na internetové adrese http://www.dzs.cz/cz/akademicka-informacni-agentura/63_zpravy-ze-studijnich-pobytu/.

Osobní údaje

Jméno a příjmení studenta:	Eliška Michlová
E-mail:	eliska.michlova7@gmail.com
Domácí VŠ:	Univerzita Karlova
Domácí fakulta:	Filozofická fakulta
Obor studia:	Jihovýchodoevropská studia
Hostitelská země:	Rumunsko
Hostitelská VŠ:	Universitatea A. I. Cuza din Iași
Délka pobytu:	3 týdny

Prosíme o vyjádření, zda hodláte zprávu poskytnout k uveřejnění a zda ji hodláte zveřejnit anonymně či nikoli. Zveřejnění jména a kontaktu může pomoci dalším uchazečům o studijní pobyt v zahraničí.

Souhlasím s uveřejněním této zprávy

na internetových stránkách DZS ano ne

Souhlasím s uvedením jména u mé zprávy ano ne

Souhlasím s uvedením e-mailové adresy u mé zprávy ano ne

Zahraníční pobyt

Získala jsem stipendium na univerzitu Alexandru Ioan Cuza v Jasech v rumunském Moldavsku. Kurzy mají už mnoholetou tradici a je to na jejich kvalitě vidět. Kurzy probíhaly v termínu 30. června – 21. července. Studuji obor Jihovýchodoevropská studia se specializací na rumunštinu a toto byl můj první pobyt v Rumunsku.

Před odjezdem

Je třeba vyřídit formality spojené se získáním stipendia, ale jakmile se dozvíte, kam jedete, už řešíte jenom jak se tam dostat. Víza do Rumunska potřebná nejsou a pojištění mi poskytovala kreditní karta. Cestovala jsem na pas.

Do Jasů se dá dostat třemi různými způsoby: vlakem, autobusem nebo letadlem. Já jsem zvolila nejpohodlnější možnost a to letadlo do Bukurešti a od tam vnitrostátní let do Jasů (vrtulové letadlo). Přestup byl trochu delší, našla jsem letenky s přestupem 4 – 8 hodin, pro ty, kteří nebyli v Rumunsku, doporučuji delší přestup a případnou návštěvu Bukurešti – autobus 783 jede asi hodinu a stojí okolo 4 lei. Letenky nebyly až tak drahé, jak jsem čekala, celkově mě cesta vyšla na 6,5 tisíce, navzdory tomu, že jsem je kupovala přibližně

měsíc před odjezdem, což je přibližná doba, kdy se dozvíte, kam a kdy někam vlastně jedete – oficiální vyjádření, kam jste byli přijati.

Ubytování, stravování, doprava

Ubytování jsme byli na kolejích pro mezinárodní studenty a profesory. Areál je veliký, má vlastní kantýnu, kam jsme chodili na snídani, obědy i večeře. Je asi 5 minut od univerzity, cca 20 minut do centra a 5 minut do parku či do menšího obchodu. V budově se nachází i výtah a pracovníci recepce byli vždy milí. Pokoj jsme s kamarádkou dostaly v prvním patře přímo nad vchodem. Výhoda byla, že člověk nemusel šlapat do vyšších pater, nevýhoda, že s otevřeným oknem bylo slyšet každé slovo a cítit každá zapálená cigareta v posteli vedle okna. V pokoji je vlastní koupelna se záchodem, umyvadlem a sprchou. Každý pokoj je také vybaven televizí, lednicí, psacími stoly, dostatečným množstvím úložného prostoru a balkonem se sušákem. Vše bylo velice čisté a uklízečky uklízely chodby a okolí kolejí i několikrát denně. Denně měnily koše, doplňovaly toaletní papír a každý týden měnily ručníky. Ložní prádlo se měnilo jednou za dva týdny. Rozhodně mi koleje přišly hezčí, než ty české. Kolej obklopena každý den udržovanými záhony růží a dalších květin.

Stravování mělo své plusy i mínusy. Rozhodně stojí za zmínku, že se nemusíte ani hnout a jste od začátku do konce obsluhováni milými a vstřícnými servírkami. Porce byly na můj vkus až moc veliké a málo rozmanité (kromě snídaní), chyběly ovoce a zelenina a objevovalo se až moc lepku v podobě všudypřítomného „chleba“, slané kynuté buchtý v podstatě, cukru (2x denně dezert) a masa (2-3x denně). V Moldavsku se do spousty pokrmů přidává kopr (mărar), ale většinou se dalo říct, že chcete bez, pokud vám nechutná. Ke každému jídlu jsme dostali 0,5 litru vody Bucovina. Někteří kolegové měli vegetariánskou verzi, která byla většinou složená z brambor, vařené brokolice a mrkve, mamaligy, rýže nebo hranolek se sýrem. O víkendech se večeře konaly formou balíčků, které jste mohli najít v lednici na pokoji.

Snídani byly hodně rozmanité – každý dostal talíř s variací sýrů, šunek, sem tam párek nebo dokonce i řízek. Dost často se na snídani objevoval i jogurt nebo sladké pečivo. Nechyběly samozřejmě ani základní potraviny jako máslo, džem, cukr a med. Na pití byla vždy láhev vody a něco sladkého (kola/džus/fanta) a vždy jste byli otázaní, zda si dáte čaj či kávu, bylo možno vynechat nebo si dát obě a dle libosti si přidávat.

Obědy se skládaly ze tří chodů: polévka – neskutečná porce, hlavní chod a dezert.

Většinou se jednalo o kuřecí nebo vepřové maso přes půl talíře a přílohu – brambory, rýže, mamaliga. Občas jako příloha bílé zelí (výborné s octem) nebo ardei copti (ogrilované nakládané papriky v octu). Dezert byl většinou kus dortu s rumovým aromatem. K obědům se opět podávala láhev vody.

Večeře probíhaly v podobném duchu jako obědy, předkrm – špagety, salata bulgareasca nebo mamaliga, které by jako večeře naprosto stačily. Hlavní chod – opět maso s přílohou, dost často těžká jídla a k tomu samozřejmě sladký dezert.

Doprava je velmi levná, jedna cesta stojí 2 lei (12 korun). Od univerzity jede hned několik tramvajů, dvě zastávky na Plaza Unirii, což je v podstatě centrum. Další tři k Palatulu Culturii, kde je OC Palas a hypermarket Auchan. Z té samé zastávky jezdí i autobusy k vlakovému nádraží. Pokud chcete cestovat MHD, je třeba si někde nastudovat kudy, co jezdí, obzvlášť se mít na pozoru s tramvajemi číslo 1 a 13 a počítat si zastávky.

V tramvajích se nehlásí stanice a občas je i těžké rozeznat, kde tramvaj stává. Na jízdni řády rovnou zapomeňte, tramvaje jezdí v intervalu 5-10 minut. Taxíky jsou také levné, přibližně 2,5 lei za km. Většinou jsme ale chodili všude pěšky, protože to bylo kousek.

Finance

Ceny potravin v Rumunsku ve srovnání s Prahou a ČR obecně jsou nepatrně nižší, ale dost záleží, co nakupujete. Maso je například levnější, stejně tak i některé druhy ovoce a zeleniny. V restauracích je oproti Praze levnější stoprocentně.

Doporučuji vzít s sebou Eura nebo USD, české koruny mění jen v bankách (pouze s pasem), ve většině směnárnech ne. Většinou je možné platit kartou. Většina bank také nabízí výběry v zahraničí zdarma, takže já jsem si peníze vybrala už na letišti a se směnou jsem tudíž neměla další problémy.

Volný čas

Výuka probíhá každý den dopoledne a odpoledne bývají nepovinné přednášky. Většina z nich ale byla dost zajímavá, takže potom záleželo na každém, jestli chodil nebo objevoval krásy města, stíhat se dalo obojí. O víkendech byly organizovány exkurze – bezplatné po Jasech, další do Cucuteni a Harlau a celovíkendová po Bukovině za 90 euro. První neděle v měsíci je vstup do literárních muzeí zdarma, takže pokud se v té době nacházíte v Jasech a máte chvilku, doporučuji nějaké navštívit.

V případě pěkného počasí určitě stojí za to jet k jezerům Venetia nebo Ciric, které jsou poblíž letišti. Koupání v nich nedoporučuji, nejsou příliš čistá. Pokud o koupání stojíte, jsou u každého z nich i menší bazény, cena okolo 20 lei. Dá se tam dojet tramvají číslo 13, zastávka Doctor Savini a potom pěšky asi deset minut nebo si vypůjčit kolo – 4 lei/hodina nebo 15 lei/den. Mezi jezery je bezplatná možnost využití grilů (včetně bezplatných toalet – krásně udržovaných).

Noční život je v Jasech velmi živý – Strada Alexandru Lapusneanu je plná barů. Moby nedoporučovala dávat si jídlo v podniku Pizza Family vedle kolejí – možnost zaživačích problémů.

S jakými problémy jste se setkal(a) při přípravě cesty a během zahraničního studia

S problémy jsem se během celého pobytu osobně nesetkala, pokud nepočítám ranní anekdotu s vytékajícím záchodem, kterou ovšem okamžitě pan instalatér vyřešil.

Organizátoři jsou neustále k dispozici s pomocí dvou dobrovolníků, kteří rádi poradí, kam se vydat a kam ne. Jediné s čím se tu člověk často setkává je nedochvilnost učitelů a pozdní začátky/odjezdy na akce.

Další komentáře a doporučení

Doporučuji si připlatit za výlet na Bukovinu, jelikož to opravdu stojí za to, vidět trochu jiný kus země, obzvláště to ocení ti, kteří v Rumunsku nikdy nebyli a neměli tu možnost vidět zem z autobusu.

Celkově jsem si přišla spíše jako na prázdninách u babičky, než ve škole. Všichni jsou opravdu vstřícní a snaží se ve všem vyhovět a ještě vám dávají spoustu jídla.

Ceny známek po Evropě a do světa jsou 4 lei.

Prát se dá zdarma na kolejích, stačí dát ráno tašku s vaším oblečením a číslem pokoje (lepší mít vlastní prášek) k prádelně a po obědě si ji vyzvednete na recepci – pověsit si prádlo musíte sami. Další možnost praní je v OC Palas, pod Auchanem směrem do garáží, prádlo si tam na hodinu necháte prát a paní vám ho i usušené složí. 9kg pračka – praní 10 lei, sušení 10 min/5 lei – pokud je pračka plná, suší se až půl hodiny.

Pokud máte možnost, doporučuji si dovézt prodlužku – na většině pokojů byla jedna zásuvka a často dost těžce dostupná.

Celkové hodnocení (jaký přínos měla stáž pro Vaše studium, diplomový projekt, doktorskou práci, pro zlepšení jazykových znalostí apod.)

Jsem velice ráda, že jsem se pro kurzy rozhodla. Byla to neocenitelná zkušenost, poznala jsem nové lidi, kulturu a ještě jsem se zdokonalila v jazyce. Kurzy jsou opravdu špičkové, během kurzu se vystřídali dva učitelé, pro diverzitu, což byl dobrý krok. Na konci kurzů získáte certifikát s 5 ECTS kredity. Existuje i možnost napsat si test jakékoliv úrovně a v případě úspěchů získat certifikát zmiňující vaši úroveň.